# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**της 5ης Ιουνίου 1996**

**σχετικά με ενίσχυση που προτίθεται να χορηγήσει η Δημοκρατία της Αυστρίας βάσει του προγράμματος Ανατολικής Ευρώπης ERP**

**(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)**

**(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

(97/241/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο,

αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα άρθρα, για να υποβάλουν παρατηρήσεις,

Εκτιμώντας ότι:

I

(1) Με επιστολή της 23ης Μαρτίου 1995 οι αυστριακές αρχές κοινοποίησαν το πρόγραμμα ERP για επενδύσεις στην Ανατολική Ευρώπη (ERP-Osteuropaprogramm). Πρόσθετες πληροφορίες και διευκρινίσεις υποβλήθηκαν σε συνεδρίαση στη Βιέννη στις 28 Μαρτίου 1995 και με επιστολή της 20ής Απριλίου. Σε μια δεύτερη συνεδρίαση στο Eisenstadt και στη Βιέννη στις 12 και 13 Ιουνίου 1995 αντίστοιχα καθώς και με επιστολή της 27ης Ιουνίου 1995 γνωστοποιήθηκαν τροποποιήσεις στην αρχική κοινοποίηση. Ειδικότερα, οι αυστριακές αρχές συμφώνησαν:

— να αποσύρουν μέρος του αρχικού σχεδίου για την προώθηση της δημιουργίας δικτύων διανομής,

— να συνδυάσουν την ενίσχυση με σχέδιο παραγωγικών επενδύσεων.

Με επιστολή της 10ης Αυγούστου 1995, οι αυστριακές αρχές διαβίβασαν συμπληρωματικές πληροφορίες. Στις 9 Οκτωβρίου 1995 πραγματοποιήθηκε νέα συνεδρίαση με εκπροσώπους αυτών των αρχών.

(2) Στις 31 Οκτωβρίου 1995, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ. Με επιστολή της 27ης Δεκεμβρίου 1995, η Επιτροπή ενημέρωσε σχετικά την αυστριακή κυβέρνηση και ζήτησε να της υποβληθούν σχόλια εντός ενός μηνός. Η επιστολή αυτή δημοσιεύτηκε, ως ανακοίνωση [1] προς τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερομένους για να υποβάλουν παρατηρήσεις σχετικά με τα εν λόγω μέτρα εντός ενός μηνός από της δημοσιεύσεως.

(3) Με επιστολή της 14ης Φεβρουαρίου 1996 η αυστριακή κυβέρνηση υπέβαλε λεπτομερείς παρατηρήσεις. Υποβλήθηκαν επίσης παρατηρήσεις εκ μέρους της εταιρείας Du Pont de Nemours International SA στις 9 Απριλίου 1996. Οι παρατηρήσεις αυτές διαβιβάστηκαν στην αυστριακή κυβέρνηση με τηλεομοιοτυπία της 22ας Απριλίου 1996. Δεν περιήλθαν στην Επιτροπή παρατηρήσεις.

II

(4) Το πρόγραμμα που προβλέπεται για διάστημα πέντε ετών μεταξύ του Ιουλίου 1995 και Ιουνίου 2000, αφορά τη χορήγηση δανείων συνολικού ύψους 350 εκατομμυρίων αυστριακών σελινιών (26 εκατομμυρίων Ecu) για το πρώτο έτος λειτουργίας του προγράμματος (1995/96). Τα δάνεια χορηγούνται με μειωμένα επιτόκια που ισοδυναμούν με ενίσχυση ύψους 44 εκατομμυρίων αυστριακών σελινιών (3,3 εκατομμυρίων Ecu ετησίως). Το ποσό του δανείου ανά σχέδιο μπορεί να ποικίλει μεταξύ 1 εκατομμυρίου αυστριακών σελινιών (74 500 Ecu, ελάχιστο όριο) και 100 εκατομμυρίων αυστριακών σελινιών (7,45 εκατομμυρίων Ecu, μέγιστο όριο). Το ταμείο ERP αναμένει 10 έως 50 υποθέσεις βάσει του προγράμματος ανά έτος.

Το πρόγραμμα προβλέπει ενισχύσεις για άμεσες επενδύσεις από αυστριακές επιχειρήσεις στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (Ουγγαρία, Δημοκρατία της Τσεχίας και της Σλοβακίας, Πολωνία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Σλοβενία, Κροατία και Αλβανία). Η προετοιμασία σχεδίων επενδύσεων πρέπει να συμβάλει στην αναδιάρθρωση και την οικονομική ανόρθωση των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης, να βελτιώσει τη στρατηγική θέση της εταιρείας που ζητά την ενίσχυση και να έχει θετική επίπτωση στην οικονομία της Αυστρίας.

[1] ΕΕ αριθ. C 71 της 9. 3. 1996, σ. 9.

(5) Είναι επιλέξιμα τα ακόλουθα σχέδια:

— η δημιουργία παραγωγικών εγκαταστάσεων ή θυγατρικών επιχειρήσεων,

— η δημιουργία κοινών επιχειρήσεων στον τομέα παραγωγής,

— η απόκτηση ειδικής συμμετοχής (τουλάχιστον 25 %) σε υπάρχουσα εταιρεία,

— η εξαγορά επιχείρησης,

— η συμμετοχή σε σχέδια για την προστασία του περιβάλλοντος.

Οι ακόλουθες δαπάνες είναι επιλέξιμες για να χρηματοδοτηθούν με επιδοτούμενο δάνειο:

— το κεφάλαιο για τη λήψη συμμετοχής υπό τον όρο ότι τουλάχιστον τα δύο τρίτα χρησιμοποιούνται για επενδύσεις,

— τα χορηγούμενα από τους εταίρους στην εταιρεία δάνεια, υπό τον όρο τα δύο τρίτα να χρησιμοποιούνται για επενδύσεις,

— το καταβληθέν ποσό για λήψη συμμετοχής σε αλλοδαπή εταιρεία, αρκεί τουλάχιστον τα δύο τρίτα να χρησιμοποιούνται για επενδύσεις,

— άλλες δαπάνες που συνδέονται άμεσα με σχέδια επενδύσεων.

(6) Η επιτρεπτή ένταση ενίσχυσης των επιδοτούμενων δανείων —έστω και σε περίπτωση σώρευσης με άλλη ενίσχυση— ανέρχεται κα' ανώτατο όριο σε 11,25 % (ακαθάριστο).

(7) Κατά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή θεώρησε ότι τα εν λόγω επιδοτούμενα δάνεια δύνανται να αποτελούν κρατικές ενισχύσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ εφόσον βελτιώνουν την οικονομική κατάσταση των εταιρειών που ζητούν ενισχύσεις και δύνανται να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών. Η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες κατά πόσον και βάσει ποιων συνθηκών οι χορηγηθείσες επενδυτικές ενισχύσεις σε εταιρείες που εδρεύουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση με στόχο την προώθηση εμπορικών δραστηριοτήτων που διεξάγονται εκτός ΕΟΧ ήταν συμβιβάσιμες προς την κοινή αγορά: Το πρόγραμμα δεν προοριζόταν σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) και τα ανώτατα όρια για την σώρευση διαφόρων ειδών ενισχύσεων που θεσπίστηκαν στο πλαίσιο των γενικών κατευθύνσεων για τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων σε ΜΜΕ φαίνονταν να έχουν ξεπεραστεί. Λόγω των αμφιβολιών αυτών, η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν τυγχάνουν εφαρμογής οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 και αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 έναντι του εν λόγω σχεδίου.

III

(8) Η αυστριακή κυβέρνηση υπέβαλε παρατηρήσεις με επιστολή της 14ης Φεβρουαρίου 1996. Αντίστοιχες παρατηρήσεις υποβλήθηκαν στις 22 Δεκεμβρίου 1996 βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 2, όσον αφορά το πρόγραμμα διεθνοποίησης ERP [1]. Σύμφωνα με αυτές τις παρατηρήσεις, οι λόγοι που οδήγησαν σ' αυτά τα δύο προγράμματα είναι δύο:

— Για δεκαετίες, η αυστριακή οικονομία χαρακτηριζόταν από την εξαιρετικά περιφερειακή της θέση στην Ευρώπη και από τη γειτνίασή της με τις χώρες της Ανατολής Ευρώπης. Για το λόγο αυτό, η αυστριακή οικονομία υστερούσε και εξακολουθεί να υστερεί σε σχέση με το μέσο επίπεδο των χωρών του ΟΟΣΑ όσον αφορά την ένταξή της στην παγκόσμια αγορά: Το 1985, το ύψος των άμεσων ξένων επενδύσεων των αυστριακών επιχειρήσεων ανερχόταν σε 1,5 % του ΑΕΠ της Αυστρίας σε σύγκριση με το μέσο όρο του ΟΟΣΑ ύψους 8 %. Οι αυστριακές επιχειρήσεις θα έπρεπε να πραγματοποιούν άμεσες επενδύσεις τουλάχιστον 100 δισεκατομμυρίων αυστριακών σελινίων (7,45 δισεκατομμυρίων Ecu) ώστε να είναι σε θέση η αυστριακή οικονομία να φθάσει τον μέσο όρο του ΟΟΣΑ που αυτή τη στιγμή υπολογίζεται σε επίπεδο 10 έως 12 %.

— Τα σχέδια ενισχύσεων θα έπρεπε, παράλληλα, να συμβάλουν στην οικονομική ανάπτυξη των χωρών που βρίσκονται σε μεταβατική περίοδο προς την ελευθέρωση της οικονομίας τους και των άλλων αναπτυσσομένων χωρών και να βοηθήσουν στη δημιουργία διαρθρώσεων οικονομίας αγοράς στις χώρες αυτές.

(9) Οι αυστριακές αρχές τονίζουν ότι ο στόχος των σχεδίων, ήτοι η κάλυψη της υστέρησης στη «διεθνοποίηση» των αυστριακών επιχειρήσεων, δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί εάν τα σχέδια περιορίζονταν σε ΜΜΕ, κατά την έννοια των κοινοτικών κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις στις ΜΜΕ [2]. Η υστέρηση είναι πολύ μεγαλύτερη για επιχειρήσεις που απασχολούν άνω των 1 000 εργαζομένων. Πάντως, αναγνωρίζεται ότι οι μεγάλες πολυεθνικές παρουσιάζουν παρόμοια υστέρηση. Τα σχέδια των επιχειρήσεων αυτών δύσκολα πληρούν τα κριτήρια των δύο προγραμμάτων.

(10) Οι αυστριακές αρχές τόνισαν επίσης ότι οι επιχειρήσεις που σχεδιάζουν να αλλάξουν τον τόπο των εγκαταστάσεων παραγωγής λόγω διαφορών στο κόστος εργατικού δυναμικού δεν υστερούν ως προς τον διεθνή προσανατολισμό. Παρότι τα προγράμματα ενίσχυσης δεν περιέχουν σαφή κριτήρια για να αποκλειστούν σχέδια ενισχύσεων που στοχεύουν σε μετεγκατάσταση, η ενίσχυση αυτή δεν θα μπορούσε να καλυφθεί από τους γενικούς στόχους των προγραμμάτων.

[1] Ενίσχυση C 50/95 (N 317/95), ΕΕ αριθ. C 71 της 9. 3. 1996, σ. 6.
[2] ΕΕ αριθ. C 213 της 19. 8. 1992, σ. 2.

(11) Τα προγράμματα δεν συνδέονται με εξαγωγές αγαθών ή υπηρεσιών και κατά συνέπεια δεν αποτελούν ενισχύσεις υπέρ εξαγωγών που αντίκεινται στις ρυθμίσεις της ΕΚ ή της Παγκόσμιας Οργάνωσης Εμπορίου (ΠΟΕ). Τα προγράμματα αυτά δεν δύνανται να συγκριθούν ούτε με εξαγωγικές πιστώσεις.

(12) Εξάλλου, τα προγράμματα δεν προκαλούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Σύμφωνα με τις αυστριακές αρχές, οι επιπτώσεις μιας ενίσχυσης στην τιμή ενός προϊόντος αποτελεί βασικό κριτήριο για τον καθορισμό ενδεχόμενης στρεβλωτικής επίπτωσης στον ανταγωνισμό. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ένα de minimis-όριο ύψους 5 %.

(13) Τέλος, οι αυστριακές αρχές υπενθυμίζουν ότι τα ενισχυόμενα επενδυτικά σχέδια θα υλοποιηθούν σε τρίτες χώρες και επομένως δεν θα επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, παρά μόνο σε εξαιρετικές και ελάχιστα πιθανές περιστάσεις. Προσθέτουν ότι οι κοινοτικές διατάξεις για τις κρατικές ενισχύσεις επιτρέπουν την ad hoc εξέταση των σχετικών περιπτώσεων χωρίς να απαγορεύουν την εφαρμογή του καθεστώτος από το κράτος μέλος.

(14) Κατά την άποψη των αυστριακών αρχών, ακόμα και εάν τα καθεστώτα αυτά περιείχαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, θα εξακολουθούσαν να συμβιβάζονται με την κοινή αγορά στο βαθμό που συμβάλλουν στην προώθηση σχεδίων κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης ΕΚ. Η άποψη αυτή στηρίζεται:

— στο γενικότερο πνεύμα των ευρωπαϊκών συμφωνιών και των συμφωνιών συνεργασίας με τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης,

— στα κοινοτικά προγράμματα που επιδιώκουν ανάλογους στόχους, όπως το Phare και το Tacis (μέσα JOP για τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και ECIP, αντίστοιχα, για τις αναπτυσσόμενες και μεσογειακές χώρες), περιλαμβανομένων, των μέσων συγχρηματοδότησης από τα κράτη μέλη, τα οποία προβλέπονται ρητά από το άρθρο 4 του κανονισμού Phare [1],

— στην κοινή θέση αριθ. 6/95 του Συμβουλίου [2], στην οποία το Συμβούλιο υπογραμμίζει τη σημασία του ιδιωτικού τομέα στην αναπτυξιακή διαδικασία και την ανάγκη προώθησης αμοιβαίως επωφελών επενδύσεων.

(15) Επιπλέον, κατά την άποψη των αυστριακών αρχών οι ενισχύσεις συμβάλλουν στην οικονομική ανάπτυξη περιοχών με ασυνήθως χαμηλό βιοτικό επίπεδο, κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ. Εκτιμούν ότι αυτό ισχύει για τις δραστηριότητες στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, εφόσον οι χώρες αυτές αναγνωρίσθηκαν, σύμφωνα με το άρθρο 63 παράγραφος 4 στοιχείο α) των ευρωπαϊκών συμφωνιών με τις χώρες αυτές, ως περιοχές συγκρίσιμες με τις κοινοτικές περιοχές του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α). Το ίδιο ισχύει και για τις δραστηριότητες σε αναπτυσσόμενες και νέες βιομηχανικές χώρες, λαμβανομένης υπόψη της προτιμησιακής μεταχείρισης που προβλέπεται από τα άρθρα 27 και 29 του Κώδικα Επιδοτήσεων του ΠΟΕ.

(16) Θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι τα προγράμματα ενισχύσεων συμβάλλουν στην οικονομική ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ, εφόσον ενισχύουν δραστηριότητες των αυστριακών επιχειρήσεων για επενδύσεις στην αλλοδαπή και με τη βοήθεια αυτή αυξάνουν το επίπεδο διεθνοποίησης της αυστριακής οικονομίας και προσεγγίζουν τον μέσο όρο του ΟΟΣΑ.

(17) Τέλος, οι αυστριακές αρχές υποστηρίζουν ότι, εκτός του ΕΟΧ, η εξαγορά και η απόκτηση συμμετοχών σε άλλες εταιρείες θα μπορούσε να είναι επίσης επιλέξιμη για ενίσχυση. Όσον αφορά τις ΜΜΕ, ο ορισμός των επιλέξιμων επενδύσεων δεν είναι απαραίτητο να ταυτίζεται με τον ορισμό της «αρχικής επένδυσης» όπως ορίζεται στους κανόνες για τις περιφερειακές ενισχύσεις. Εξάλλου, σύμφωνα με τις κοινοτικές διατάξεις, θα μπορούσαν σε συνάρτηση με τις περιφερειακές ενισχύσεις, «οι επενδύσεις σε πάγια στοιχεία ενεργητικού με την εξαγορά μιας εγκατάστασης που έχει κλείσει ή η οποία θα είχε κλείσει αν δεν είχε πραγματοποιηθεί αυτή η εξαγορά», να θεωρηθούν ως «αρχική επένδυση» [3]. Η εκδοχή αυτή θα μπορούσε να είναι σημαντική σε πολλές περιπτώσεις εξαγορών και απόκτησης συμμετοχών σε εταιρείες στην αλλοδαπή, ειδικότερα σε χώρες της Ανατολικής Ευρώπης.

IV

(18) Υποβλήθηκαν παρατηρήσεις από την επιχείρηση Du Pont de Nemours International SA. Κατά την άποψη της εταιρείας αυτής τα προγράμματα αποτελούν μια καινοτόμο και ρεαλιστική προσέγγιση της ανάγκης προσέλκυσης αλλοδαπών επενδύσεων σε χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Τα μέτρα οικονομικής αναδιάρθρωσης είναι απαραίτητα για την ενδεχόμενη ένταξη των χωρών αυτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

[1] Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με την οικονομική ενίσχυση υπέρ της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας (ΕΕ αριθ. L 375 της 23. 12. 1989, σ. 11).

[2] Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 6/95 η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 22 Μαΐου 1995 για την έκδοση κανονισμού σχετικά με την εφρμογή του χρηματοδοτικού μέσου «European Communities Investment Partners Financial Instrument» που προορίζεται για τις χώρες της Λατινικής Αμερικής, της Ασίας, της Μεσογείου και της Νότιας Αφρικής (ΕΕ αριθ. C 160 της 26. 6. 1995, σ. 8).

[3] Βλέπε σημείο 25 των διαδικαστικών και ουσιαστικών κανόνων στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων (κατευθυντήριες γραμμές της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ (ΕΕ αριθ. L 231 της 3. 9. 1994, σ. 57).

V

**Ο χαρακτήρας ενίσχυσης των προγραμμάτων**

(19) Ενώ τα μέτρα προωθούν τη δημιουργία εγκαταστάσεων παραγωγής ή θυγατρικών, τη δημιουργία κοινών επιχειρήσεων παραγωγής, την απόκτηση συμμετοχών σε υπάρχουσες επιχειρήσεις και την εξαγορά επιχειρήσεων σε τρίτες χώρες ευνοούν ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένους παραγωγικούς κλάδους σε σύγκριση με άλλες επιχειρήσεις που δεν λαμβάνουν ενισχύσεις για αντίστοιχες δραστηριότητες.

(20) Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται για επενδυτικές δραστηριότητες άμεσων επενδύσεων στην αλλοδαπή κοινοτικών επιχειρήσεων συγκρίνονται προς ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις που εξάγουν σημαντικό ποσοστό της παραγωγής τους. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι: «λαμβανομένης υπόψη της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ των αγορών στις οποίες δρουν οι κοινοτικές επιχειρήσεις, δεν μπορεί να αποκλειστεί η δυνατότητα νοθεύσεως του ανταγωνισμού εξαιτίας μιας ενισχύσεως, έστω και αν η λαμβάνουσα την ενίσχυση επιχείρηση εξάγει το σύνολο σχεδόν της παραγωγής της εκτός Κοινότητας» [1].

(21) Οι δύο στόχοι των αυστριακών αρχών για το εν λόγω πρόγραμμα δείχνουν ότι τα μέτρα στοχεύουν σε αποτελέσματα συγχρόνως στην αυστριακή οικονομία και στην αγορά της χώρας υποδοχής. Κατά συνέπεια, η ενίσχυση που χορηγείται σε μια αυστριακή επιχείρηση βελτιώνει, τουλάχιστον εν μέρει, τη θέση της στην εγχώρια αγορά έναντι επιχειρήσεων που δεν λαμβάνουν ενισχύσεις για αντίστοιχες δραστηριότητες. Επίσης, επιχειρήσεις εγκατεστημένες στον ΕΟΧ μπορούν να ασκούν ανταγωνιστικές δραστηριότητες ως προς τις επενδύσεις στην αλλοδαπή. Συνεπώς, οποιαδήποτε υπέρβαση του ορίου de minimis, όπως ορίζεται στην αναγνώριση της Επιτροπής για τις ενισχύσεις de minimis [2], πρέπει να θεωρείται ότι στρεβλώνει ή τουλάχιστον απειλεί να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό μεταξύ επιχειρήσεων ΕΟΧ. Όπως αναφέρεται από τις αυστριακές αρχές, το περιορισμένο αποτέλεσμα μιας ενίσχυσης επί της τιμής των προϊόντων που προέρχονται από ενισχυθείσα παραγωγή, δεν αποκλείει πιθανές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό μεταξύ επιχειρήσεων ΕΟΧ.

(22) Το ίδιο ισχύει για επιπτώσεις στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών (άρθρο 92 της συνθήκης ΕΚ) ή συμβαλλομένων μερών (άρθρο 61 της συμφωνίας ΕΟΧ). Αν και τέτοιου είδους επιπτώσεις στις συναλλαγές είναι προφανώς λιγότερο αισθητές σε περιπτώσεις ενισχύσεων σχεδίων σε τρίτες χώρες, δεν μπορούν εκ προοιμίου να αποκλειστούν. Επίσης, η κατάσταση αυτή μπορεί να συγκριθεί με κατάσταση στην οποία προβλέπεται ευλόγως ότι μια κοινοτική επιχείρηση που εξάγει σημαντικό τμήμα της παραγωγής της προς τρίτες χώρες κατευθύνει εκ νέου, λόγω της κατάστασης στην παγκόσμια αγορά, τις δραστηριότητές της προς την εσωτερική αγορά της Κοινότητας κατά τρόπο ώστε η ενίσχυση να επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών [3].

Συνεπώς, μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών (άρθρο 92 της συνθήκης ΕΚ) ή συμβαλλομένων μερών (άρθρο 61 της συμφωνίας ΕΟΧ) επηρεάζονται σε περιπτώσεις όπου τα αγαθά που παράγονται σε τρίτη χώρα επανεισάγονται στον ΕΟΧ. Επίσης, τέτοιου είδους ενίσχυση μπορεί να ενισχύσει τη θέση της αποδέκτριας επιχείρησης που είναι εγκατεστημένη στην Αυστρία και συνεπώς στην κοινή αγορά. Στην περίπτωση αυτή, η ενίσχυση σχεδίων που μπορούν να υποστηριχθούν από το πρόγραμμα μπορεί να έχει άμεσες επιπτώσεις στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

(23) Βάσει των παραπάνω, το προταθέν πρόγραμμα ενίσχυσης πρέπει να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ. Αυτό ισχύει ειδικότερα για ένα πρόγραμμα ενίσχυσης που από τη φύση του είναι ανοικτό σε απροσδιόριστο αριθμό περιπτώσεων εφαρμογής, χωρίς να είναι αδύνατον να προβλεφθούν a priori οι επιπτώσεις στις συναλλαγές των περιπτώσεων ατομικής εφαρμογής. Πάντως, αυτό δεν αποτρέπει την Επιτροπή να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες περιπτώσεις εφαρμογής των υπό εξέταση προγραμμάτων, ειδικότερα όσον αφορά σχέδια που πραγματοποιούνται σε αναπτυσσόμενες χώρες ή σε χώρες που βρίσκονται σε φάση μετάβασης προς την οικονομία της αγοράς.

**Οι επιλέξιμες δαπάνες και η ένταση ενίσχυσης των προγραμμάτων**

(24) Όσον αφορά τον ορισμό της επιλέξιμης για την ενίσχυση «επένδυσης», η Επιτροπή θεωρεί, για λόγους συνέπειας, ότι ο ορισμός που εφαρμόζεται στις επενδύσεις των ΜΜΕ θα πρέπει να είναι εκείνος που ορίζεται στο πλαίσιο των αρχών συντονισμού των καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων [4]. Σύμφωνα με το σημείο 18 i), που είναι αντίστοιχο με το σημείο 25 παράγραφος 11 των διαδικαστικών και ουσιαστικών κανόνων της Εποπτεύουσας Αρχής ΕΖΕΣ, που επικαλείται η αυστριακή κυβέρνηση, επιλέξιμη για ενίσχυση είναι η «αρχική επένδυση», που ερμηνεύεται ως επένδυση σε πάγια στοιχεία ενεργητικού:

— «για τη δημιουργία νέας επιχείρησης, την επέκταση υφιστάμενης επιχείρησης ή την ανάληψη δραστηριότητας που επιβάλλει ριζική αλλαγή στο προϊόν ή

[1] Βέλγιο κατά Επιτροπής («Tubemeuse»). Υπόθεση C-142/87, Συλλογή 1990, I-959, παράγραφος 35.
[2] ΕΕ αριθ. C 68 της 9. 3. 1996, σ. 9.
[3] Βέλγιο κατά Επιτροπής («Tubemeuse»). Υπόθεση C-142/87, Συλλογή 1990, I-959, παράγραφοι 38 έως 40.
[4] ΕΕ αριθ. C 31 της 3. 2. 1979, σ. 9.

την παραγωγική διαδικασία υφιστάμενης επιχείρησης (μέσω εξορθολογισμού, αναδιάρθρωσης ή εκσυγχρονισμού)»

ή

— «που υλοποιείται υπό τη μορφή εξαγοράς επιχείρησης που έπαυε να λειτουργεί ή θα είχε παύσει να λειτουργεί χωρίς αυτή την εξαγορά».

(25) Όσον αφορά τα υπό εξέταση προγράμματα, η Επιτροπή σημειώνει ότι τα επιδοτούμενα δάνεια συνοδεύονται άμεσα με σχέδια αρχικών επενδύσεων, όπως ορίζονται από τις αρχές συντονισμού. Σύμφωνα με την κοινή μέθοδο αξιολόγησης των ενισχύσεων (βλέπε σημείο 5 του παραρτήματος του ψηφίσματος του Συμβουλίου της 20ής Οκτωβρίου 1971), ως ανώτατη επιτρεπόμενη ένταση ενίσχυσης ορίζεται το ποσοστό 7,5 %. Πάντως, υπολογιζόμενη βάσει των επιλέξιμων δαπανών, όπως ορίζονται στο σημείο 18 i) των αρχών συντονισμού των συστημάτων περιφερειακών ενισχύσεων, η μέγιστη ένταση ενίσχυσης μπορεί να ανέλθει μέχρι 11,25 % (ακαθάριστο) σε περιπτώσεις όπου τα επιδοτούμενα δάνεια χρησιμοποιούνται για σχέδια παραγωγικών επενδύσεων μόνο κατά τα δύο τρίτα και οι όροι που προβλέπονται στο προαναφερθέν δεύτερο σημείο (εξαγορά) δεν πληρούνται.

**Η εκτίμηση του συμβιβάσιμου των προγραμμάτων προς την κοινή αγορά**

(26) Η ενίσχυση προγραμμάτων σε αναπτυσσόμενες χώρες συντελεί στο να αποτραπούν σημαντικοί κίνδυνοι που συνδέονται με την επένδυση στις χώρες αυτές. Συμβάλλει επίσης στην ανάπτυξη των εν λόγω χωρών και στην ενίσχυση των οικονομικών δεσμών με τις χώρες αυτές. Η Επιτροπή έχει επίγνωση της σημασίας των άμεσων επενδύσεων σε τρίτες χώρες και για την ενίσχυση των δεσμών με τις χώρες αυτές και για τη διαφοροποίηση και διεθνοποίηση της ευρωπαϊκής βιομηχανίας.

(27) Από την άλλη πλευρά, η ενίσχυση αυτή ασφαλώς ενισχύει τόσο τη θέση των αποδεκτριών επιχειρήσεων στην κοινή αγορά όσο και την ανταγωνιστικότητά τους στην παγκόσμια αγορά. Παρότι μπορεί να θεωρηθεί ότι «προωθεί την ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων» σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ, η ενίσχυση αυτή μπορεί να εγκριθεί μόνον εφόσον «δεν αλλοιώνει τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον» [άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ δεύτερο μέρος της πρότασης].

(28) Σε υποθέσεις ενισχύσεων για άμεσες επενδύσεις στην αλλοδαπή η εκτίμηση πρέπει να λάβει υπόψη δύο πρόσθετους παράγοντες, που συνήθως δεν διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο κατά την εκτίμηση του συμβιβάσιμου μιας ενίσχυσης: τη διεθνή ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής βιομηχανίας και το ευρωπαϊκό συμφέρον στην ενίσχυση της οικονομικής συνεργασίας με ορισμένες τρίτες χώρες. Όσον αφορά τις δύο αυτές πλευρές, πρέπει να αντισταθμιστούν πιθανές αρνητικές επιπτώσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήτοι κίνδυνοι μετεγκατάστασης και πιθανές αρνητικές συνέπειες στην απασχόληση.

**Ενισχύσεις προς ΜΜΕ**

(29) Όσον αφορά τις ΜΜΕ, οι κοινοτικοί κανόνες για τις ΜΜΕ επιτρέπουν τη χορήγηση ενισχύσεων για να βοηθούν οι ΜΜΕ να υπερβούν τις ειδικές τους δυσχέρειες. Σε σύγκριση με μεγάλες επιχειρήσεις, οι ΜΜΕ έχουν μεγαλύτερες δυσκολίες πρόσβασης στις κεφαλαιαγορές εν γένει και σε άλλες πηγές χρηματοδότησης και αυτό μπορεί να αποτελέσει σοβαρό εμπόδιο για την ανάπτυξή τους. Οι κοινοτικοί κανόνες για τις ενισχύσεις προς ΜΜΕ αποδεικνύουν τη θετική στάση της Επιτροπής απέναντι σε διάφορες μορφές ενισχύσεων που αποσκοπούν να βοηθήσουν τις ΜΜΕ να υπερβούν τις δυσχέρειές τους, ειδικότερα όσον αφορά τις επενδυτικές ενισχύσεις. Η ανάλυση της Επιτροπής δεν περιείχε καμία διαφοροποίηση όσον αφορά τον τόπο της επένδυσης εντός ή εκτός της Κοινότητας. Αυτό δείχνει ότι οι κοινοτικοί κανόνες για τις ΜΜΕ μπορούν να εφαρμοστούν σε οποιαδήποτε επένδυση εκ μέρους ΜΜΕ ανεξαρτήτως του τόπου που πραγματοποιούνται.

Εξάλλου, οι δυσχέρειες που αντιμετωπίζουν οι ΜΜΕ είναι οι ίδιες ή ακόμη μεγαλύτερες για επενδυτικές δραστηριότητες εκτός του ΕΟΧ. Στην περίπτωση των ΜΜΕ, οι πιθανώς αρνητικές επιπτώσεις των επενδύσεων στην αλλοδαπή επί της ευρωπαϊκής οικονομίας, ήτοι στην απασχόληση ή όσον αφορά τους κινδύνους μετεγκατάστασης, μπορεί να λεχθεί ότι δεν είναι αισθητές. Επιπροσθέτως, ο ορισμός των επιλέξιμων επενδύσεων («αρχική επένδυση») διασφαλίζει ότι η μεταφορά μιας εγκατάστασης από την Κοινότητα προς μια τρίτη χώρα δεν μπορεί να είναι επιλέξιμη για ενίσχυση.

(30) Η εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων για τις ΜΜΕ σε ενισχύσεις επενδύσεων στην αλλοδαπή προϋποθέτει επίσης ότι τα εθνικά προγράμματα ενισχύσεων πρέπει να καθορίζουν τις επιλέξιμες δαπάνες σύμφωνα με τους κανόνες αυτούς. Συνεπώς, οι επιλέξιμες δαπάνες για επενδυτικές ενισχύσεις υπέρ ΜΜΕ, σύμφωνα με το σημείο 4.1 των κοινοτικών κανόνων για τις ΜΜΕ πρέπει να καθοριστούν σε συνάρτηση με το σημείο 18 i) των αρχών συντονισμού των καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων. Από την άλλη πλευρά, μόνον τα τμήματα των επιλέξιμων δαπανών ενός εθνικού προγράμματος ενισχύσεων που συμβαδίζουν με τον κοινοτικό ορισμό της «αρχικής επένδυσης» μπορούν να ληφθούν υπόψη στον υπολογισμό των εντάσεων των ενισχύσεων. Κατά συνέπεια, η Αυστρία θα πρέπει να εξασφαλίσει ότι το επιτρεπτό όριο ενίσχυσης ύψους 7,5 % για τις ΜΜΕ, υπολογιζόμενο σε συνδυασμό με τη μέθοδο που περιγράφεται παραπάνω, τηρείται.

Οποιεσδήποτε ενισχύσεις που βασίζονται σε επιλέξιμες δαπάνες οι οποίες διαφέρουν από εκείνες που συνήθως γίνονται δεκτές από την Επιτροπή και οδηγούν σε ένταση ενίσχυσης που υπερβαίνει το 7,5 %, θα πρέπει να κοινοποιηθούν μεμονωμένα και στη συνέχεια να εξεταστούν από την Επιτροπή κατά περίπτωση. Όσον αφορά τις μικρές επιχειρήσεις, πρέπει να σημειωθεί ότι δεν πρέπει να υπάρξει υπέρβαση του ορίου του 15 % που προβλέπεται βάσει των γενικών κατευθύσεων ΜΜΕ.

(31) Η εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων για τις ΜΜΕ στηρίζεται από την πολιτική της Κοινότητας για τις ΜΜΕ και σε άλλους τομείς:

— κατά την άποψη της Επιτροπής, η παρούσα κατάσταση όσον αφορά κανόνες που διέπουν τις επενδύσεις στην αλλοδαπή είναι «ιδιαιτέρως επιζήμια για τις ΜΜΕ, οι οποίες δεν έχουν τα μέσα για να παρακολουθούν και να προσαρμόζονται στις συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες που ισχύουν για τις επενδύσεις στην αλλοδαπή στις χώρες υποδοχής» [1],

— στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που συνήλθε στις Κάννες στις 15 και 16 Δεκεμβρίου 1995 αναγνωρίζεται η αναγκαιότητα προώθησης της διεθνοποίησης των ΜΜΕ [2],

— οι συμφωνίες συνεργασίας μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων χωρών που περιέχουν ρήτρες για την ανάπτυξη στενών επαφών μεταξύ ΜΜΕ με σκοπό την προώθηση του εμπορίου και της συνεργασίας στο βιομηχανικό τομέα [3].

**Ενισχύσεις προς μεγαλύτερες επιχειρήσεις**

(32) Συνήθως, η Επιτροπή θεωρεί τις ενισχύσεις υπέρ επενδύσεων προς μεγάλες επιχειρήσεις ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά. Γίνονται εξαιρέσεις μόνο για την περίπτωση ενισχύσεων υπέρ επενδύσεων για σχέδια που προορίζονται για ενισχυόμενες περιοχές. Πάντως, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι περιφερειακές εξαιρέσεις που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης ΕΚ δεν μπορούν να εφαρμοστούν για επενδύσεις που προορίζονται για τρίτη χώρα. Επίσης, η διατύπωση του άρθρου 64 παράγραφος 3 στοιχείο α) των ευρωπαϊκών συμφωνιών με ορισμένες χώρες της ΕΟΚ αναφέρει ότι η εξαίρεση αυτή, που αντιστοιχεί στην εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ, αναφέρεται σαφώς σε ενίσχυση που χορηγείται από το οικείο κράτος και δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε ενισχύσεις που χορηγούνται από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για σχέδιο επένδυσης των επιχειρήσεών του στη χώρα αυτή.

(33) Η Επιτροπή επιβεβαιώνει τη θετική της στάση έναντι σχεδίων που υποστηρίζουν τη συνεργασία με χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Πάντως, τα εν λόγω προγράμματα δεν πληρούν τα κριτήρια τα οποία συνήθως εφαρμόζει η Επιτροπή για «σχέδια κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος» σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης ΕΚ. Τα εν λόγω προγράμματα δεν αποτελούν μέρος διασυνοριακού προγράμματος το οποίο συνήθως υποστηρίζεται ή συμφωνείται μεταξύ δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών για την επίτευξη ενός κοινού στόχου. Επίσης δεν είναι καθόλου προφανές ότι τα προγράμματα αυτά αποτελούν μέρος μιας στρατηγικής ανάπτυξης ή συνεργασίας με τρίτες χώρες όπου πρόκειται να διεξαχθούν οι ενισχυόμενες δραστηριότητες. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να προβάλλεται το «κοινό ευρωπαϊκό ενδιαφέρον» δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης.

(34) Πάντως, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποκλείσει ότι η ενίσχυση προς ορισμένα σχέδια υπέρ μεγάλων επιχειρήσεων βάσει των εν λόγω προγραμμάτων δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ ή θα μπορούσε να εξαιρεθεί από τη γενική απαγόρευση χορήγησης ενίσχυσης, με την εφαρμογή της ρήτρας εξαίρεσης που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ. Με στόχο να καθοριστεί κατά πόσο μια τέτοια ενίσχυση δεν επηρεάζει τις συνθήκες των συναλλαγών σε βαθμό που να αντίκειται στο κοινό συμφέρον, η Επιτροπή θα πρέπει μεταξύ άλλων:

— να διασφαλίσει ότι η ενίσχυση αυτή δεν περιέχει οποιαδήποτε (συγκαλυμμένα) στοιχεία εξαγωγικής ενίσχυσης και

— να λάβει υπόψη τις επιπτώσεις στην απασχόληση τόσο στη χώρα προέλευσης όσο και στη χώρα υποδοχής, τους κινδύνους μετεγκατάστασης των θυγατρικών ή των παραγωγικών εγκαταστάσεων από κράτη μέλη προς τρίτες χώρες, τις τομεακές επιπτώσεις και το τοπικό πλαίσιο, την αναγκαιότητα της ενίσχυσης, περιλαμβανομένης της προβλεπόμενης έντασης ενίσχυσης, ενόψει της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής βιομηχανίας ή/και ενόψει των κινδύνων που εμπεριέχονται στο σχέδιο επενδύσεων σε ορισμένες τρίτες χώρες.

Εφόσον η εκτίμηση θα γίνει κατά περίπτωση, η Επιτροπή πρέπει να ζητήσει μεμονωμένη κοινοποίηση όλων των σχεδίων για τη χορήγηση ενίσχυσης βάσει

[1] COM (95) 42 τελικό, σ. 5.
[2] SI 95/1000, σ. 14.
[3] Βλέπε άρθρο 6 της πρότασης για τη σύναψη συμφωνίας συνεργασίας με το Νεπάλ (ΕΕ αριθ. C 338 της 16. 12. 1995, σ. 10) και άρθρο 12 της πρότασης για τη σύναψη διαπεριφερειακής συμφωνίας-πλαισίου για τη συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της και της κοινής αγοράς του Νότου και των κρατών μελών της (Αργεντινή, Βραζιλία, Παραγουάη, Ουρουγουάη) (ΕΕ αριθ. C 14 της 19. 1. 1996, σ. 4.)

του εν λόγω προγράμματος για επιχειρήσεις που δεν χαρακτηρίζονται ως ΜΜΕ, όπως προβλέπεται στη σύσταση της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 1996 σχετικά με τον ορισμό των ΜΜΕ [1].

VI

(35) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή συνάγει ότι το πρόγραμμα ενίσχυσης μπορεί να θεωρηθεί συμβιβάσιμο προς την κοινή αγορά σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ και τις γενικές κατευθύνσεις της Κοινότητας για τις κρατικές ενισχύσεις υπέρ των ΜΜΕ. Πάντως, η Επιτροπή δεν μπορεί να επιτρέψει σχέδια ενίσχυσης υπέρ μεγάλων επιχειρήσεων. Κατά συνέπεια, ζητά από την αυστριακή κυβέρνηση να κοινοποιήσει οποιοδήποτε τέτοιο σχέδιο σε ατομική βάση, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

*Άρθρο 1*

Η ενίσχυση την οποία προτίθεται να χορηγήσει η Δημοκρατία της Αυστρίας, βάσει του προγράμματος ERP για επενδύσεις στην Ανατολική Ευρώπη, προς ΜΜΕ, όπως ορίζονται στη σύσταση της Επιτροπής της 3ης Απριλίου του 1996 σχετικά με τον ορισμό των ΜΜΕ, συμβιβάζεται προς την κοινή αγορά σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ.

*Άρθρο 2*

Οποιαδήποτε ενίσχυση την οποία προτίθεται να χορηγήσει η Δημοκρατία της Αυστρίας, βάσει του προγράμματος που αναφέρεται στο άρθρο 1, προς επιχειρήσεις που δεν χαρακτηρίζονται ως ΜΜΕ, σύμφωνα με τη σύσταση της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 1996 σχετικά με τον ορισμό των ΜΜΕ, πρέπει να κοινοποιείται χωριστά σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

Οποιαδήποτε ενίσχυση την οποία προτίθεται να χορηγήσει η Αυστρία προς ΜΜΕ, η οποία βασίζεται σε επιλέξιμες δαπάνες που διαφέρουν από εκείνες που συνήθως γίνονται δεκτές από την την Ευρωπαϊκή Ένωση για επενδυτικές επενδύσεις υπέρ ΜΜΕ, όπως προβλέπονται στο σημείο 4.1 των κοινοτικών κανόνων για τις ενισχύσεις στις ΜΜΕ και ορίζονται σύμφωνα με το σημείο 18 i) των αρχών συντονισμού των καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων, και η οποία, υπολογιζόμενη βάσει των επιλέξιμων δαπανών που γίνονται δεκτές από την Επιτροπή, με ένταση που υπερβαίνει το 15 % για τις μικρές και το 7,5 % για τις μεσαίες επιχειρήσεις, θα κοινοποιείται χωριστά σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

*Άρθρο 3*

Η αυστριακή κυβέρνηση παρακαλείται να υποβάλει κάθε χρόνο στην Επιτροπή έκθεση για την εφαρμογή του προγράμματος.

*Άρθρο 4*

Υπενθυμίζεται στην αυστριακή κυβέρνηση ότι η εφαρμογή του εν λόγω προγράμματος υπόκειται στους κανόνες που διέπουν τον συνδυασμό των ενισχύσεων, εφόσον αυτός ο συνδυασμός περιλαμβάνει ενισχύσεις ποικίλων στόχων [2] ή ενισχύσεις του ιδίου στόχου βάσει προγραμμάτων που εγκρίθηκαν από τον ίδιο φορέα ή από ποικίλους φορείς (κεντρικό, περιφερειακό ή/και τοπικό). Στην τελευταία περίπτωση, η συνδυασμένη ενίσχυση δεν πρέπει να υπερβαίνει το μέγιστο όριο που επιτρέπεται για το πρόγραμμα που αναφέρεται στο άρθρο 1.

Επίσης, υπενθυμίζεται στην αυστριακή κυβέρνηση ότι πρέπει να τηρεί τους κανόνες και κανονισμούς της Κοινότητας που εφαρμόζονται σε ορισμένους τομείς της βιομηχανίας, ήτοι τομείς που καλύπτονται από τη συνθήκη ΕΚΑΧ, μεταφορές, αλιεία και γεωργία, ενώ στον τελευταίο αυτό τομέα περιλαμβάνεται η επεξεργασία και εμπορία των γεωργικών προϊόντων [3].

*Άρθρο 5*

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Αυστρίας.

Βρυξέλλες, 5 Ιουνίου 1996.

*Για την Επιτροπή*

Hans VAN DEN BROEK

*Μέλος της Επιτροπής*

[1] ΕΕ αριθ. L 107 της 30. 4. 1996, σ. 4.

[2] ΕΕ αριθ. C 3 της 5. 1. 1985, σ. 2.

[3] ΕΕ αριθ. C 29 της 2. 2. 1996, σ. 4.